

дохождали гласове, на кои-то не щѣ да вѣрвамъ, че сж го виждали въ подозрителны кѣщи, а и ты самъ знаешъ, че ся дружеше съ войници-ты.

А че сж виждали Ясеня въ подозрителны кѣщи, това и Петръ бѣ чулъ, и то го безпокоеше повече, та искаше пò-скоро да ся очистятъ изъ Цариградъ. Защо-то знаеше, какво духъ, който жаднѣе за нѣщо, ако го не постигне, та да иде изъ правыя пѣть, често отходи изъ кривый. Инди искаше, колко-то е възможно, пò-скоро да отведе брата си отъ тыя кривы пѣтища, или пò-болѣ да ся рѣче, искаше да го уклони отъ възможность-тѣ да не иде изъ тѣхъ.

Всичкы жяляхъ за Петра и заради него наумихъ да испратятъ и два-та брата изъ столицѣ-тѣ. Ала на това ся прѣпрѣчи единъ важень случай. Защо-то тъкмо въ оня день, когато щяхъ да търгатъ братіе-то, нарѣдено бѣ да стане велика литія, коѣж-то щеше да прѣдводи самый-тъ патриархъ, за да но бы ся умолилъ св. Димитрій да ся завърне пакъ у Цариградъ. На литіѣж-тѣ присѣтствовахъ и самъ царь-тъ и войска-та. Тя трѣбваше да прѣмине прѣзъ всички-ты улици и да иде извънъ града до кладенеца, дѣто, както що ся приказваше, былъ ся показвалъ чудотворецъ-тъ. Инди всичко, щото само е могло, отиде да носи литіѣж-тѣ, и наши-ти братія ся потеглихъ на пѣть.

— Хайде изъ малкы-ты улици, рѣче Ясень Петру, сѣдѣшицъ на коня.

— А защо?

— Не щѣ да ся срѣщамъ съ попове-те. Може да ни ся подплашатъ коніе-ти и мьскы-ты.

— Азъ пакъ нарочно быхъ отишьлъ да ся срѣщнж съ тѣхъ и да ся помолъ Богу, та да видѣж парадж-тѣ, каква-то два пѣти въ живота ся не вижда.